

Po prodlouženém víkendu jsme halt v úterý museli do prase. Zpáteční cestu jsem si zase vzala pod taktovku já, abych už se teda toho volantu držela nějak smysluplnějš, když jsem zase začala. A ... no nebylo to tak hrozný, řekla bych ☐ . Hlavní je, že jsme dojeli, v pořádku a včas. Donedávna jsem to byla já, kdo vypouštěl ohařiska z chalupy, chytil první nápor a oni pak obratem letěli přepadnout Brtníka.

Teď je to na něm. A já musím vždycky svižně vypadnout z vozidla, jinak by mě přizabili, jak jsou radostný. Ftipný je, že mě přivítají a..... ehm.... hledají toho Brtníka, kterej má u toho auta být ☐ . Nějak jim uniká skutečnost, že už ho viděli u dveří ☐ . Halt zvyk je železná košile. Brtník má bejt u auta a tetkon tam néjni ☐ . Samý šmėčko. Situaci jim ještě komplikuje naše starý auto, který tam taky parkuje. Jdou vždycky zjistit, ešivá náááhodou se neskovává jako tam ☐ ☐ . Všechno to proběhne ovšem rychlostí blesku, tak jak ohařici dělají všechno.

Nanosit věci do chalupy (A polovinu jich tam v autě zapomenout, jako třeba kyblík s kávovou sedlinou, kterou v práci u kávovaru sbírám a pak házím po záhonech jako hnojení.) Zpravidla to pak zjistím až ráno při odjezdu, takže to zase vezeme zpátky, tam..... zpátky ☐ . Psiska jásaj a hopíkaj. A já se snažím se převlíknout. Brtník popadne Talimůru a jdou se cournout. Hurá, teď poslední dobou jsem si ji brala já, aby si odpočinul a chodila jsem s ní běhat, teď po víkendu není nutno a tak jsou langsam někam do dále. My s Rumíčkem jdeme hezky do úvozu a vezmeme si balonek. Chvilku si házíme a pak jdem směrem do vesnice. Kdyby tam nebyl ten oooooobrovskej bejček, došli bychom až do ní, ale... von je vopravdivě veelikej. Ale hrozně roztomilej. Kouká stejně jako Rumíček, proto mu tak i říkám. Jenže už jednou jsem zažila, jak se jeden taky takovej ve vedlejší ohradě na mě rozběhnul a kdyby to nekoupil od ohradníku přímo do mokrého čumáku, tak nevěřím, že by ho to zastavilo. Nicméně jsem v té situaci dosáhla neskutečného zrychlení a ten kopec k nám jsem s kolečkem plným dřeva vylítla jak blesk. ☐ ☐ Ani Ešus mi nestačil, myslím, že doběhnul až po mě ☐ ☐ .

Takže jsme to otočili a trochu si na hraně dvou polí pocvičili, jak se běhá do stran. Pak jsme zašli do jednoho pole, kousek do druhého pole a tím jedním jsme se vraceli zpátky. A já si upevňovala to, co se díky Tali tak trochu rozharašilo. A tím je Rumíčková pozornost. Zvykl si, že většina povelu je směřována na ni, takže nemusí být na příjmu. Což se mi nelíbí, přesto, že vím, že on neškodí a není to o tom, že by toho zneužíval. Ale pořádek musí být. Když

jsme došli k chalupě, byl už Talitým zpátky. Ponivadž bylo vařeno a tím pádem víc času, popadla jsem tu darovano novou měkkou lonžku a vyrazili jsme si ještě jednou ve třech. Jen tak trošínku. Nic dlouhýho. Ale stále se nevzdávám toho, aby se ta blbka naučila chodit na šňůře nějak líp, než to máme doteď. Takže si hodně postojíme ☹☹. Je škoda, že tohle Brtník nedodrží a tím pádem nejsme jednotní. No ale nakonec se domluvíme a tak můžeme zamířit do pole.

Dneska se běhat nebude - ono taky v rozmoklým poli nic moc teda. Bude se jen chodit. A taky sem tam přicházet na zavolání. Oba. Aby si Rumíček osvěžil, že i když jdeme ve třech, tak nějaký ten povel na něj taky platí. Jdeme si tak světem a když opominu to blbý vodítko ☹, netíží nás nic. Když dovalíme domů, popadnu ještě na chvilku naši milou "lišku" a jdem to zase zkusit s "lovečinou". Hrozně ráda se dívám na Rumouška, jak ho to baví, jak svědomitej je a užívám si toho, jak nám to ladí. Jeho pevný držení a hladký předání je hotovej balet.

S Tali je to taky balet..... nebo spíš teda čardáš. Aby mě nepřizabila, když jdeme aportovat. Aby mě nepřizabila, když nese aport a... aby mi neukousla ruku při předávce a následně poté při odměně ☹. Taky musím hlídat stopku, na který se pohybuje a přeskakovat ji nohama, jak když skáču gumu. A taky hlídat hlavně jí, aby nevezala čáru a mít nohy v pohotovosti. Takže v podstatě takový malý taneční odpoledne. ☹ Teda podvečer.

No a večer patří zase lonžovací procházce. Protože je dlouho vidět, udělalo se příjemně, tak proč si nedat ještě jednu procházku před spaním. Však to lékaři taky doporučujou, ne? ☹.